

דף סא.

עין משפט א.

חור"מ סימן תיח סעיף ג.

ג. שיעור ההרחקה נמדד לפי גובה הדליקה ^ה ואם לא הרחיק כראוי ^ט ועברה האש והזיקה חייב לשלם נזק שלם.

חור"מ סימן תיח סעיף ד.

ה. ד. הרחיק כראוי ועברה והזיקה פטור ^י, שזו מכה בידי שמים היא, וכן אם עברה נהר או שלולית שיש בה מים ורחבם שמונה אמות פטור ^כ.

הגה: וי"א דאם הנהר רחב שמונה אמות אפי' אין בו מים, ובשלולית שיש בה מים אפי' כל שהוא הוי הרחקה ^ל.

ה. ה. עברה גדר והזיקה אומדין גובהו וגובה הדליקה והעצים והקוצים המצויים שם אם אינה ראויה לעבור פטור.

עין משפט ב.

חור"מ סימן תיח סעיף ה.

ה. ו. בד"א באש קודחת דהינו שאין בה שלהבת גדולה, אבל אם היה להב גדול שעולה ונכפף מגובה עליית הלהב והיו עצים מצויים שם אין לזה אומד ^מ וע"כ אפי' עברה אלף אמה חייב.

עין משפט ג.

חור"מ סימן תיח סעיף ד.

עיין לעיל עין משפט א

ח. כדמפרש רב נחמן שם בגמ'.

ט. הש"ך ציין להיש"ש בסי' צ"ח שהקשה ע"ז מסעיף ה' וכתב שיש ליישבו.

י. שם במשנה, ואע"ג דכל המקלקלין אפי' שהניח ברשות אפי' הכי חייב, כאן שאני שזו מכה בידי שמים היא.

כ. כתב בכ"מ שנראה אפי' בדליקה גדולה.

ל. טור מרש"י ותוס' בגמ' שם.

מ. פסק כרב ודלא כשמואל שם בגמ'.

דף סא:

עין משפט א.

ח"מ סימן תיח פ"ה ג
עין לעיל דף סא. עין משפט א

עין משפט ב.ג.

ח"מ סימן קנה פ"ה א

א. אם הבית של אחד והעליה של השני לא יעשה בעל הבית תנור בתוך ביתו אלא אם יש על גביו גובה ד' אמות עד לתקרת העליה.

וכן בעל העליה לא יעמיד תנור עד שיהיה תחתיו מעזיבה שעוביה ג' טפחים וגם ד' אמות בגובה. ובכירה מתחתיה טפח. ובתנור של נחתומים שחומו רב צריך ד' טפחים מעזיבה, ובכירה של נחתומין ג' טפחים מעזיבה.

ב. אע"פ שהרחיק כשיעורים אם יצאה האש והזיקה משלם ^ה מה שהזיקה. וכל אדם בביתו צריך להרחיק ^ה כשיעורים הנ"ל מפני השכנים שמעכבים עליו.

עין משפט ד.ו.ז.ז.

ח"מ סימן תיח פ"ה יג

טו. דבר הטמון שהוזק ע"י אש פטור ^ה וע"כ הדליק הגדיש והיו טמונים בו אפי' כלים שדרך להטמינם בגדיש פטור ^ה עליהם,

ג. ממשנה בתרא ב' ע"ב.

ס. הש"ך בס"ק ב' הביא בשם הרי"ף שהקשה בפרק הכונס דאם הרחיק כשיעור גבי נזקי האש פטור ומדוע לגבי תנור חייב גם בהרחיק, ותירץ שבפרק הכונס לפי צורך שעה הוא מדליק ועברה הדליקה גם יותר מהשיעור והזיקה אנוס הוא דמה הו"ל למעבד, וע"כ מכה בידי שמים היא ופטור, אבל לגבי תנור שתדיר הוא מדליק שם צריך לעיין אם יש היזק לחבירו, וכיון שלא עשה כן פושע הוא וחייב.

ואף שמשלם אם הזיק מ"מ צריך להרחיק שמא לא יהיה לו ממה לשלם. סמ"ע ס"ק ג'.
ע. היינו אף שאין דרין מעליו בעליה חייב לרחק מפני השכנים שגרים בצידו, סמ"ע ס"ק ד'.
פ. ממשנה בב"ק ס"א ע"ב, וכחכמים באוקימתא דרבא שם.
צ. ואף דהיה לו לאסוקי אדעתיה שנמצאים שם ויש לחייבו קמ"ל דפטור. סמ"ע ס"ק י"ג.

ורואים מקום הכלים כאילו היו שם שעורים או חטים ^ק שהיה הגדיש ומשלמם.

יג. טז. בד"א שהדליק בתוך שלו והלכה ודלקה בשל חבירו וכלו חציו ^ר, כגון שנפל הגדר שבניהם שלא מחמת הדליקה והיה אפשר לו לגדור ^ש ולא גדר, אבל אם הדליק בתוך של חבירו או אפי' בתוך שלו אבל לא כלו חציו כגון שנפל הגדר מחמת הדליקה חייב בדבר שדרכו להטמין שם בגדיש, ובבית חייב על כל דבר שדרכו להניח בבית ^ת כל כלים וחפצים שיטען בעל הבית שהיה שם הרי זה נשבע בנ"ח ונוטל ^א, ובלבד שיטען דברים שהוא אמוד בהם שהם שלו או שרגילים להפקיד אצלו.

ק. ואם החטים או השעורים הם עם הקש שלהם רואים כאילו היו כך כמו הגדיש שנשרף. סמ"ע ס"ק י"ד.

ר. החילוק בין כלו חציו ללא כלו חציו הוא בגמ' כ"ג ע"א, והרמב"ם לא חילק בזה שם בהלכה ט"ו וכתב ה"ה דאולי דעתו של הרמב"ם שאין להניח פשט המשנה והברייתא והמימרות שלא חילקו בזה מפני הסוגיא ההיא בכ"ג ע"ב.

ש. דאם לא היה לו אפשרות לגדור לא היה חייב על הנזק של השריפה כלל משם והלאה כיון שכלו חציו כמו בסעיף ו'. סמ"ע ס"ק ט"ו.

ת. משמע אם אין דרכו להניחם שם אף שידוע שהיו שם פטור עליהם, והקשה הש"ך בס"ק ו' מסי' שפ"ח סעיף א' פסק דאם ידוע משלם אף אם אין דרכו להניח שם. ותירץ ששם איירי שהזיק בידים אבל כאן אף שעשה בפשיעה שהדליק בתוך של חבירו מ"מ לא עשה בידים אבל אם היה מדליק בידים בתוך של חבירו ודאי דהיה חייב גם בלא רגיל להניחו שם ורק ידוע שהיה שם.

א. אע"פ שאין עדים בדבר שכו"כ היה בבית, מ"מ עשו תקנת נגזל גם בנשרף, כ"כ הסמ"ע בס"ק ט"ז, אבל בש"ך בס"ק ז' כתב דאיירי שיש עדים על הדליקה.